

ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย กับพัฒนาการเด็กในเขตกรุงเทพมหานคร

จิตตนันท์ เจียมสุขชน^{1*} สุทธิพร บุญส่ง²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาระดับการบริหารหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยในเขตกรุงเทพมหานคร 2. เพื่อศึกษาระดับพัฒนาการเด็กในเขตกรุงเทพมหานคร และ 3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยกับพัฒนาการเด็กในเขตกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ สถานรับเลี้ยงเด็กอยู่ภายใต้ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์อนุญาตและยินดีให้เผยแพร่ข้อมูลการจัดทำวิทยานิพนธ์ในเขตกรุงเทพมหานครจำนวน 110 แห่ง ดังนั้นการวิจัยในครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างจึงกำหนดให้เป็นผู้บริหารแบบเจาะจง ทั้ง 110 คน และมีวิธีการสุ่มอย่างง่ายเลือกแบบโดยบังเอิญ เพื่อเลือกบุคคลากร มาแห่งละ 1 คน จำนวน 110 คน รวมกลุ่มตัวอย่าง 220 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ความคิดเห็นแบบมาตรวัดประเมินค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ผลการวิจัย พบว่า 1. การบริหารหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย 2. พัฒนาการเด็ก อยู่ในระดับมาก ทั้งโดยภาพรวมและรายด้าน 3. ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยกับพัฒนาการเด็กในเขตกรุงเทพมหานคร ภาพรวมมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ : การบริหารหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พัฒนาการเด็ก

¹ หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี e-mail : jittanun_chiamsuchon@hotmail.com

² คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี e-mail : sutboon@hotmail.com

*ผู้นิพนธ์หลัก e-mail : jittanun_chiamsuchon@hotmail.com

THE RELATIONSHIP BETWEEN THE EARLY CHILDHOOD CURRICULUM MANAGEMENT THE EARLY CHILDHOOD DEVELOPMENT IN BANGKOK AREA

Jittanun Chiamsuchon^{1*} Sutthiporn Boonsong²

Abstract

The purposes of this research were to study 1. the level of early childhood curriculum management in Bangkok area, 2. the level of early childhood *development in Bangkok area*, and 3. *the relationship between the early childhood curriculum management and the early childhood development in Bangkok area*.

The sample group in this research was consisted of 110 administrators and 110 staffs from 110 nurseries under the Ministry of Social Development and Human Security in Bangkok area. The administrators were collected using the purposive *sampling* while the staffs are collected using the simple random *sampling*. The research instrument used for collecting data was Likert five-point scale questionnaires. The data were analyzed using percentage, mean, standard deviation, and Pearson's product moment correlation coefficient to determine the relationship.

The research showed that 1. the level of early childhood curriculum management as a whole and on all aspects was at the high level, 2. the level of early childhood *development as a whole and on all aspects* was at the high level, and 3. *the relationship between the early childhood curriculum management and the early childhood development in Bangkok area as a whole* revealed high relationship at .01 level of significance.

Keywords : early childhood curriculum management , early childhood development

---

¹ Jittanun Chiamsuchon Master of Education Program in Educational Administration Technology Rajamangala University of Technology Thanyaburi Pathum Thani Province
e-mail : jittanun_chiamsuchon@hotmail.com

² Dean Faculty of Business Administration Technology Rajamangala University of Technology Thanyaburi Pathum Thani Province e-mail : sutboon@hotmail.com

* Corresponding author,* e-mail : jittanun_chiamsuchon@hotmail.com

บทนำ

การจัดการศึกษาปฐมวัยเป็นการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับแรกเพื่อการวางรากฐานชีวิตของเด็กไทยให้เจริญเติบโตและมีพัฒนาการสมวัยอย่างสมดุล ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา การศึกษาปฐมวัย มุ่งเน้นการพัฒนาเด็กบนพื้นฐานของการอบรมเลี้ยงดูเด็ก ตามความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยใช้กิจกรรมกระตุ้น ส่งเสริมพัฒนาการทางสมองอย่างเต็มที่ จะต้องยึดหลักการอบรมเลี้ยงดูควบคู่กับการศึกษาปฐมวัยโดยต้องคำนึงถึงความสนใจและความต้องการของเด็กทั้งปกติและเด็กที่มีความสามารถพิเศษหรือเด็กที่มีความบกพร่อง โดยจัดการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง จัดกิจกรรม บูรณาการให้เหมาะสม กับระดับพัฒนาการของผู้เรียนแต่ละคน โดยถือว่าการเล่นเป็นหัวใจสำคัญของการจัดประสบการณ์ โดยสรุป “การศึกษาปฐมวัยเป็นการพัฒนาเด็กตั้งแต่แรกเกิดถึง 5 ปี บนพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดูและการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่สนองต่อธรรมชาติและพัฒนาการของเด็กแต่ละคน ตามศักยภาพ ภายใต้บริบท สังคม วัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่ ด้วยความรัก ความเอื้ออาทร และความเข้าใจของทุกคน เพื่อสร้างรากฐานคุณภาพชีวิตให้เด็กพัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เกิดคุณค่าต่อตนเองและสังคม”

ครอบครัวในปัจจุบันเผชิญกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ได้เปลี่ยนแปลงตามกระแสโลกาภิวัตน์ และความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสมัยใหม่ ส่งผลกระทบต่อแบบแผนการดำเนินชีวิต รูปแบบของครอบครัวเปลี่ยนจากครอบครัวขยาย มาเป็นครอบครัวเดี่ยวมากขึ้น ทำให้เวลาในการเลี้ยงดูและอบรมสั่งสอนลูกลดน้อยลง ครอบครัวจึงจำเป็นต้องหาบุคคลอื่น ๆ ที่มีความรู้และไว้วางใจได้มาช่วยดูแลเด็กแทน เพื่อให้เด็กได้รับการอบรมเลี้ยงดูอย่างเหมาะสม โดยเฉพาะในช่วงก่อนวัยเรียน โดยรัฐมีสนับสนุนการจัดตั้งสถานรับเลี้ยงเด็ก เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมจัดการศึกษาปฐมวัยให้เด็กก่อนเข้ารับการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้จัดตั้งสถานรับเลี้ยงเด็กเพื่อให้เกิดการศึกษา การดูแล และพัฒนาเด็กก่อนวัยเรียน สถานรับเลี้ยงเด็กมีบทบาท หน้าที่ กำหนดกรอบมาตรฐานการดำเนินการของสถานรับเลี้ยงเด็ก ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้รับการดูแลจากมาตรฐาน ภายใต้กรมกิจการเด็กและเยาวชน โดยกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เพื่อให้เด็กได้รับการดูแลคุณภาพชีวิตที่ดีและความมั่นคงในการดำรงชีวิต

เนื่องจากความต้องการใช้บริการของสถานรับเลี้ยงเด็กโดยเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานคร นับวันจะเพิ่มมากขึ้น ได้ศึกษาวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะสะท้อนให้เห็นถึงเหตุผลความจำเป็น ของผู้ปกครองเด็กก่อนวัยเรียน (0 - 5ปี) ที่ใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กในเขตพื้นที่ต่างๆ ของกรุงเทพมหานคร สถานรับเลี้ยงเด็กที่มีคุณภาพและมาตรฐานนั้นจำเป็นต้องมีการนำหลักสูตรลงสู่การปฏิบัติเพื่อให้เด็กปฐมวัยได้อยู่ในสิ่งแวดล้อมของการเรียนรู้ที่เหมาะสม ดังนั้นจึงได้จัดมีการกำหนดหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. 2546 ไว้ดังนี้ 1. การสร้างหลักสูตรที่เหมาะสม 2. การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก 3. การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการและกระบวนการเรียนรู้ของเด็ก 4. การบูรณาการการเรียนรู้ 5. การประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก 6. ความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับครอบครัวของเด็ก ขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำหลักสูตรไปพัฒนาเด็กได้ถูกต้องเหมาะสมมีประสิทธิภาพและมาตรฐานเดียวกัน สถานศึกษาทุกแห่งรวมทั้งสถานรับเลี้ยงเด็ก ซึ่งถือว่าเป็นสถานศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 รวมทั้งการพัฒนาการเด็กให้เติบโต ส่งเสริมพัฒนาการเด็กทั้งในด้านร่างกาย อารมณ์ - จิตใจ สังคม และสติปัญญาได้อย่างเหมาะสมกับวัย เติบโตตามศักยภาพ ความแตกต่างระหว่างบุคคล เป็นคน ดี คนเก่ง และสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับบริหารหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาระดับพัฒนาการเด็กใน เขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยกับพัฒนาการเด็กในเขตกรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วยผู้ดำเนินกิจการและบุคลากรสถานรับเลี้ยงเด็กในเขตกรุงเทพมหานคร 50 เขต จำนวน 398 แห่ง รวมทั้งหมดจำนวน 1,194 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วยผู้ดำเนินกิจการและบุคลากรสถานรับเลี้ยงเด็กที่อนุญาตและยินดีให้เผยแพร่ข้อมูลการจัดทำวิทยานิพนธ์ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 110 แห่ง ดังนั้นการวิจัยในครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างจึงกำหนดให้เป็นผู้บริหารแบบเจาะจง ทั้ง 110 คน เป็นกลุ่มตัวอย่าง และมีวิธีการสุ่มอย่างง่าย เลือกแบบโดยบังเอิญ เพื่อเลือกบุคลากร มาแห่งละ 1 คน จำนวน 110 คน รวมกลุ่มตัวอย่าง 220 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม แบบมาตราวัดประเมินค่า 5 ระดับ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List) ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยในเขตกรุงเทพมหานคร ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับพัฒนาการเด็กของผู้ปฏิบัติงาน ในสถานรับเลี้ยงเด็ก เขตกรุงเทพมหานคร

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยประสานงานบัณฑิตศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เพื่อทำหนังสือเกี่ยวกับการขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลการทำวิจัย ถึงสถานรับเลี้ยงเด็กในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่ออนุเคราะห์ในการใช้แบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูล สถานรับเลี้ยงเด็ก กำหนด วันเวลา ขอรับแบบสอบถามคืนภายใน 15 วัน เก็บรวบรวมและติดตามแบบสอบถามที่ยังไม่ได้รับคืน และแจกแบบสอบถามอีกครั้งในรายที่แบบสอบถามสูญหายหรือไม่สมบูรณ์ โดยขยายเวลาอีก 5 วัน นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับรวบรวมจากกลุ่มตัวอย่าง จากแบบสอบถามที่ส่งไปยังสถานรับเลี้ยงเด็ก จำนวน 220 ฉบับ แล้วนำข้อมูลทั้งหมดมาดำเนินการดังนี้ 1. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ ซึ่งเป็นแบบสอบถามลักษณะแบบเป็นชนิดเลือกตอบ (Check List) นำมาแจกแจงความถี่ (Frequency) เป็นรายชื่อใช้วิเคราะห์คำนวณหาร้อยละ (Percentage) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง 2. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 เกี่ยวกับการบริหารหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยในเขตกรุงเทพมหานครและ ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 3 เกี่ยวกับพัฒนาการเด็กของผู้ปฏิบัติงานในเขตกรุงเทพมหานคร ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราวัดค่าประเมินค่า (Rating Scale) โดยนำตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์น้ำหนัก 5 ระดับจากนั้นนำไปบันทึกและวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่อทราบว่าการบริหารหลักสูตรการจัดการศึกษาปฐมวัยของสถานรับเลี้ยงเด็กในเขตกรุงเทพมหานคร แล้วนำผลการวิเคราะห์ที่ได้มาแปลความหมาย รายชื่อ รายด้านและความหมายในภาพรวม การแปลผลค่าเฉลี่ยตามหลักเกณฑ์ของช่วงคะแนน (Class Interval) (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2553, 75) 3. นำข้อมูลที่ได้แปลความหมายของระดับความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย

กับพัฒนาการเด็กปฐมวัยในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson' Product Moment Correlation Coefficient) (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2545, 316)

ผลการวิจัย

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมาก เป็นเพศหญิง จำนวน 198 คน (ร้อยละ 90) ครั้งหนึ่ง เป็นบุคลากร/ผู้ดูแลเด็ก จำนวน 110 คน (ร้อยละ 50) และ เป็นผู้บริหาร/ผู้ดำเนินงานกิจการ จำนวน 108 คน (ร้อยละ 49.09) อายุของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ ระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 63 คน (ร้อยละ 28.64) มากกว่าครึ่งหนึ่งมีวุฒิการศึกษาจบในระดับปริญญาตรี มีจำนวน 114 คน (ร้อยละ 51.82) สัดส่วนของบุคลากรที่ปฏิบัติการต่อเด็ก ในสถานรับเลี้ยงเด็ก มีอัตราส่วน 1:5 จำนวน 95 แห่ง (ร้อยละ 43.18) ซึ่งจัดขนาดของสถานรับเลี้ยงเด็กในการดูแลในแต่ละสถานที่ ดังนี้ อัตราในการดูแล มีเด็กในสถานที่น้อยกว่า 30 คน จำนวน 129 แห่ง (ร้อยละ 58.64)

ผลการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยในเขตกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม และจำแนกรายด้าน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยในเขตกรุงเทพมหานคร

การบริหารหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยของสถานรับเลี้ยงเด็ก	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการจัดการศึกษา
การสร้างหลักสูตรที่เหมาะสม	4.24	0.59	มาก
การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก	4.28	0.57	มาก
การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก	4.27	0.56	มาก
การบูรณาการการเรียนรู้	4.19	0.61	มาก
การประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก	4.08	0.71	มาก
ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรกับครอบครัวของเด็ก	3.96	0.70	มาก
ผลรวม	4.18	0.53	มาก

จากตาราง พบว่า การบริหารหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยในเขตกรุงเทพมหานครโดยภาพรวมมีระดับการจัดการศึกษาปฐมวัยมาก ($\bar{x}=4.18$, S.D.= 0.53) เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านของค่าระดับความคิดเห็นมากไปหาน้อย พบว่า ด้านการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก มีความคิดของการบริหารหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยสูงสุด ($\bar{x}=4.28$, S.D.= 0.57) รองลงมา คือ ด้านการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก ($\bar{x}=4.27$, S.D.= 0.56) ด้านการสร้างหลักสูตรที่เหมาะสม ($\bar{x}=4.24$, S.D.= 0.59) ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ ($\bar{x}=4.19$, S.D.= 0.61) ด้านการประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก ($\bar{x}=4.08$, S.D.= 0.71) และด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรกับครอบครัวของเด็ก ($\bar{x}=3.96$, S.D.= 0.70) ตามลำดับ

ผลการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาเด็กในเขตกรุงเทพมหานคร รายด้านในภาพรวม ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาเด็กในเขตกรุงเทพมหานคร

การส่งเสริมพัฒนาเด็กของผู้ปฏิบัติงานในสถานรับเลี้ยงเด็ก	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการจัดการศึกษา
การส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกายและสุขนิสัยในการดูแลสุขภาพตนเอง	4.45	0.58	มาก
การส่งเสริมพัฒนาการทางด้านอารมณ์-จิตใจ	4.44	0.65	มาก
การส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคม	4.39	0.58	มาก
การส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา	4.23	0.70	มาก
โดยรวม	4.19	0.55	มาก

จากตาราง พบว่า การส่งเสริมพัฒนาเด็กในเขตกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมมีระดับการปฏิบัติมาก ($\bar{x}=4.19$, S.D.= 0.55) เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านของค่าระดับความคิดเห็นมากไปหาน้อย พบว่า ด้านการส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกายและสุขนิสัยในการดูแลสุขภาพตนเองสูงสุด ($\bar{x}=4.45$, S.D.= 0.58) รองลงมา คือ ด้านการส่งเสริมพัฒนาการทางด้านอารมณ์-จิตใจ ($\bar{x}=4.44$, S.D.= 0.65) ด้านการส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคม ($\bar{x}=4.39$, S.D.= 0.58) และด้านการส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา ($\bar{x}=4.19$, S.D.= 0.55) ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการบริหารหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยกับพัฒนาการเด็กในเขตกรุงเทพมหานคร ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการบริหารหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยกับพัฒนาการเด็กในเขตกรุงเทพมหานคร

ตัวแปร	การส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกายและสุขนิสัยในการดูแลสุขภาพตนเอง	การส่งเสริมพัฒนาการทางด้านอารมณ์-จิตใจ	การส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคม	การส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา	รวม
การสร้างหลักสูตรที่เหมาะสม	.689**	.541**	.629**	.600**	.857**
การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก	.740**	.577**	.622**	.570**	.876**
การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก	.763**	.637**	.751**	.711**	.915**
การบูรณาการเรียนรู้อย่างบูรณาการ	.725**	.670**	.748**	.752**	.898**
การประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก	.643**	.490**	.580**	.622**	.854**
ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรกับครอบครัวของเด็ก	.571**	.498**	.520**	.588**	.818**
รวม	.792**	.656**	.738**	.736**	.806**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง พบว่า การบริหารหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยกับพัฒนาการเด็กในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าประสิทธิสหสัมพันธ์ทางบวก เท่ากับ .806 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันสูง เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่มีค่าสูงสุด คือ การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก กับ การส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกายและสุขนิสัยในการดูแลสุขภาพตนเอง ($r = .763$) รองลงมาคือ การบูรณาการการเรียนรู้ ส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา ($r = .752$) และค่าสัมประสิทธิ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่มีค่าต่ำสุด คือ การประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก กับ การส่งเสริมพัฒนาการทางด้านอารมณ์-จิตใจ ($r = .490$) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง รายด้านของการบริหารหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยในสถานรับเลี้ยงเด็ก กับภาพรวมของการส่งเสริมพัฒนาการเด็กของผู้ปฏิบัติงานในสถานรับเลี้ยงเด็ก มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง .818 ถึง .915 และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างรายด้านของ การส่งเสริมพัฒนาการเด็กของผู้ปฏิบัติงานในสถานรับเลี้ยงเด็ก กับภาพรวมของการบริหารหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยในสถานรับเลี้ยงเด็ก มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง .656 ถึง .792

ข้อเสนอแนะในการศึกษาและเก็บรวบรวมครั้งนี้ พบข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาสถานรับเลี้ยงเด็ก ให้มีคุณภาพ และประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น ซึ่งผู้วิจัย สามารถสรุปเป็นแต่ละประเด็นดังนี้ 1. ด้านการบริหารหลักสูตร 2. ด้านการจัดกิจกรรม 3. ด้านการฝึกทักษะวิชาการให้กับเด็ก 4. ด้านการฝึกวินัยให้กับเด็ก 5. ด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมให้มีความเหมาะสมกับเด็ก 6. ด้านอาคารสถานที่ในการให้บริการแก่เด็กและผู้ปกครอง

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยมีประเด็นสำคัญนำมาอภิปรายผลดังนี้

1.การบริหารหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย เขตกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมมีระดับมาก ผลการวิจัยดังกล่าวสามารถอภิปรายผลได้ว่า หลักสูตรมีการเตรียมความพร้อมด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม สติปัญญา ตามความเหมาะสมแต่ละช่วงวัย และสอดคล้องกันในทุกด้าน สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกมีการจัดพื้นที่ให้เด็ก มีความสะอาด ปลอดภัย อากาศถ่ายเทสะดวก แสงสว่างเพียงพอต่อการจัดกิจกรรมการจัดกิจกรรม โดยผ่านการเล่น เพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับตนเอง รวมทั้งการอยู่ร่วมกันกับคนอื่นในสังคม ซึ่งสอดคล้องกับ มณฑา โฉมราช (2548) ได้ทำวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 พบว่า สภาพการจัดการศึกษาปฐมวัยนั้น จะต้องมีการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้แบบบูรณาการ สอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2549 , น.8) และ สิริมา ภิญโญอนันตพงษ์ (2553, น.95-96) ได้กล่าวว่า หลักการจัดการศึกษาปฐมวัยเป็นสำคัญในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ซึ่งพ่อแม่ ผู้เลี้ยงดูเด็ก และ ผู้สอนจำเป็นต้องศึกษาหลักการของหลักสูตรให้เข้าใจ และสามารถจัดประสบการณ์ ควบคู่กับการอบรมเลี้ยงดู ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญาอย่างสมดุล พร้อมทั้งมีสภาพแวดล้อม ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ โดยที่ สิริมา ภิญโญอนันตพงษ์ (2553, น. 95-96) ได้กล่าวเพิ่มเติม ถึงแนวคิดกับการเล่น ไว้ว่า เป็นกิจกรรมที่สำคัญในชีวิตของเด็กทุกคน ซึ่งทำให้เด็กเกิดความสุขสนุกสนาน เพลิดเพลิน มีโอกาสได้สังเกต ทดลอง เสริมสร้างประสบการณ์ใหม่ๆ สามารถแก้ปัญหา ในสิ่งที่พบ พร้อมทั้งยังเป็นการแสดงออกถึงอารมณ์ต่าง ๆ ในการเล่น เรียนรู้ในเรื่องการทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น และธรรมชาติ

2. การส่งเสริมพัฒนาเด็กในสถานรับเลี้ยงเด็กเขตกรุงเทพมหานคร มีการปฏิบัติได้อย่างเหมาะสมในระดับมาก เนื่องจาก มีการส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกายและสุขนิสัยในการดูแลสุขภาพตนเองส่งเสริมพัฒนาการทางด้านอารมณ์-จิตใจส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคม และส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญาซึ่งแต่ละด้าน มีการพัฒนาและปรับปรุงให้เหมาะสมกับเด็กแต่ละช่วงวัย อย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ (2549, น. 7) ที่กล่าวถึงแนวทางในการจัดการศึกษา ในการส่งเสริมทักษะในด้านต่าง ๆ ซึ่งได้กำหนด ด้านกระบวนการเรียนรู้ หลักการอบรมเลี้ยงดู การส่งเสริมพัฒนาการเด็กโดยผ่านการเล่น การจัดประสบการณ์ที่สามารถดำรงชีวิตประจำวันได้ และการร่วมมือระหว่างครอบครัว ชุมชน และสถานศึกษาในการพัฒนาการเด็ก ส่วน นิตยา คชภักดี (2543, น. 2) ได้กล่าวว่า การพัฒนาเด็ก ต้องมีการพัฒนาด้านจิตใจ อารมณ์ และสังคม รู้จักแยกแยะความรู้สึกผิดชอบชั่วดี และความสามารถในการเลือกดำรงชีวิตในทางสร้างสรรค์เป็นประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม ซึ่งในการพัฒนาเด็กปฐมวัยนั้น จะต้องมีการพัฒนาในทุกด้านเพื่อเป็นการวางรากฐานของการพัฒนา เจริญเติบโตต่อไปของเด็ก ดังนั้นจึงต้องมีการพัฒนา ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ-อารมณ์ ด้านคุณธรรมจริยธรรม และด้านสติปัญญา ในทุกช่วง พร้อมทั้งจัดประสบการณ์ และกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับ ศศิวิมล เชื่อมชิต (2552) ได้ทำวิจัยเรื่อง การส่งเสริมพัฒนาการของเด็กเล็กผ่านการเล่นและการแสดงที่ศูนย์พัฒนาการเด็กเล็กจิมโบรี สาขาเพชรเกษม กรุงเทพมหานครผลการวิจัยพบว่าการแสดงสามารถนำมาบูรณาการกับรูปแบบกิจกรรมการเล่นเพื่อส่งเสริมพัฒนาการของเด็กเล็กได้โดยการเล่นและการแสดงสามารถส่งเสริมพัฒนาการต่างๆของเด็กทั้งในด้านร่างกาย ด้านสติปัญญา ด้านภาษา การสื่อสาร และด้านอารมณ์ สังคม สอดคล้องกับ ฮิโรโกะฟูโมโตะ(Hiroko Fumoto 1 , 2012 , Abstract) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ทางสังคมและความคิดสร้างสรรค์ในเด็กปฐมวัย เกี่ยวกับวัฒนธรรมที่ปลูกฝังให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ กับปรากฏการณ์และธรรมชาติที่หลากหลาย ในแต่ละช่วงของเด็กปฐมวัย เป็นการส่งเสริมความรู้ ประสบการณ์ ในแต่วัฒนธรรม

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ ได้ศึกษาความสัมพันธ์ ของการบริหารหลักสูตรและการส่งเสริมพัฒนาการเด็กของผู้ปฏิบัติงาน พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการของสถานรับเลี้ยงเด็ก ได้ส่งเสริมทั้งทางด้านทักษะ ความรู้ และสังคมได้เหมาะสมกับวัย เป็นการเสริมสร้างประสบการณ์ ตามหลักสูตรปฐมวัย และความร่วมมือของผู้ปกครองโดยภาพรวม ซึ่งสอดคล้องกับ สุภาวิณี ลายบัว (2554) ได้ทำวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการให้ความรู้แก่ผู้ปกครองกับความรู้ของผู้ปกครองในการสร้างเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย ในสถานศึกษาเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี เจนจิรา แซ่เฮง (2555) ได้ทำวิจัยเรื่อง การศึกษาความต้องการของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนอนุบาลเมืองใหม่ชลบุรี สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี และสุดาพร พัฒนางาม (2555) ได้วิจัยเรื่อง ความคาดหวังของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนเทศบาลแหลมฉบัง 1 ตำบลทุ่งสุขลา อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยในการพัฒนาหลักสูตรปฐมวัยนั้น ครูผู้สอนต้องมีความรู้ ประสบการณ์ และสามารถจัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้ให้กับเด็กได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมความมีสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นส่วนช่วยสนับสนุนการจัดการความรู้ ทั้งในด้านสภาพแวดล้อม และสื่อประกอบกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ด้านการบริหารหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย ควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับช่วงวัยของเด็ก เน้นกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ที่ทำให้เด็กได้เรียนรู้จริง ทั้งกิจกรรมในร่มและกิจกรรมกลางแจ้ง
2. ด้านการส่งเสริมพัฒนาการเด็กของผู้ปฏิบัติงานสถานรับเลี้ยงเด็ก ควรทำการวิจัย เพื่อศึกษาความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับ สมรรถนะครูที่เหมาะสม กับสถานรับเลี้ยงเด็กในสภาพปัจจุบัน เนื่องจากปัจจุบันมีสื่อ เทคโนโลยีที่ก้าวหน้า ดังนั้น ผู้ครูผู้สอนในสถานรับเลี้ยงเด็กจึงต้องมีความรู้เกี่ยวกับทักษะเสริมสร้างประสบการณ์ชีวิตให้กับเด็กอย่างสมวัย ควรมีการจัดอบรมฝึกทักษะเพิ่มเติมให้กับครูผู้สอน
3. ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง กับสถานรับเลี้ยงเด็ก ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างผู้ปกครองกับสถานรับเลี้ยงเด็ก เพื่อให้เกิดคุณภาพและประสิทธิภาพในการส่งเสริมความรู้ให้กับเด็กอย่างเหมาะสม

เอกสารอ้างอิง

- เจนจิรา แซ่เฮง . (2555) . การศึกษาความต้องการของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนอนุบาลเมืองใหม่ชลบุรี สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี . วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต . มหาวิทยาลัยบูรพา
- ชูศรี วงศ์รัตน์ . (2545) . เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย . พิมพ์ครั้งที่ 12 . กรุงเทพมหานคร : เทพนิรมิตการพิมพ์.
- ชานินทร์ ศิลป์จารุ . (2553) . การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS . พิมพ์ครั้งที่ 11 . กรุงเทพมหานคร : ปิสนิเนซาร์แอนดี้.
- วงพัทตร์ ภูพันธ์ศรีและศิรินนท์ ดำรงผล . จิตวิทยาพัฒนาการประยุกต์ทางการศึกษา . พิมพ์ครั้งที่ 13 . กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ศศิวิมล เชื่อมชิต . (2552) . การส่งเสริมพัฒนาการของเด็กเล็กผ่านการเล่นและการแสดง . วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต . มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์
- สิริมา ภิญญอนันตพงษ์ . (2553) . การวัดและการประเมินแนวใหม่:เด็กปฐมวัย . พิมพ์ครั้งที่ 3 . กรุงเทพมหานคร : ดอกหญ้าวิชาการ.
- สำนักงานคณะกรรมการขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ . (2549) . คู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 (สำหรับเด็กอายุต่ำกว่า 3 ปี) กรุงเทพมหานคร : ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด
- สุดาพร พัฒนาม . (2555) . ความคาดหวังของผู้ปกครองนักเรียนที่ต่อการจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนเทศบาลแหลมฉบัง 1 ตำบลทุ่งสุขลา อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี . วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต . มหาวิทยาลัยบูรพา .
- สุภาวณิ ลายบัว . (2554) . ความสัมพันธ์ระหว่างการให้ความรู้แก่ผู้ปกครองกับความรู้ของผู้ปกครองในการสร้างเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย ในสถานศึกษาเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี . วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต . มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี .
- Hiroko Fumoto1 . (2012) . Abstract . Social Relationships and Creative Thinking in Early Childhood Practice . Retrieved from <http://www.pecerajournal.com/>